

Lubel.05.73.1528

**ROZPORZĄDZENIE Nr 7
WOJEWODY LUBELSKIEGO**

z dnia 23 marca 2005 r.

w sprawie Parku Krajobrazowego "Pojezierze Łęczyńskie"

(Lublin, dnia 27 kwietnia 2005 r.)

Na podstawie art. 16 ust.3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880) zarządza się, co następuje:

§ 1. Park Krajobrazowy "Pojezierze Łęczyńskie", zwany dalej "Parkiem", obejmuje obszar o powierzchni 11.816 ha i położony jest w województwie lubelskim, powiecie łęczyńskim, na terenie gmin: Ludwin, Puchaczów oraz w powiecie lubartowskim, na terenie gmin: Uścimów, miasta i gminy Ostrów Lubelski.

§ 2. Szczególnym celem ochrony Parku jest zachowanie walorów przyrodniczych, krajobrazowych, kulturowych, historycznych i turystycznych środowiska ze szczególnym uwzględnieniem ekosystemów jeziornych i torfowiskowych.

§ 3. Otulina Parku o powierzchni 14.095 ha, położona jest w województwie lubelskim, powiecie łęczyńskim, na terenie gmin: Ludwin, Puchaczów i Łęczna, oraz w powiecie lubartowskim, na terenie gmin: Uścimów oraz miasta i gminy Ostrów Lubelski.

§ 4. 1. Opis granic Parku określa załącznik Nr 1 do rozporządzenia.
2. Opis granic otuliny Parku określa załącznik Nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. W Parku zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.)¹⁾;
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno - błotnych;
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;

13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263 i Nr 273, poz. 2703, Nr 49, poz. 464, Nr 281, poz. 2784.

²⁾ Niniejsze Rozporządzenie było poprzedzone Rozporządzeniami:

- Nr 29 Wojewody Lubelskiego z dnia 15 czerwca 1998 r. w sprawie Zespołu Lubelskich Parków Krajobrazowych (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 11, poz. 167),
- Nr 27 Wojewody Lubelskiego z dnia 15 maja 2003 r. w sprawie Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 68, poz. 1850), które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 92, poz. 880) tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym że na podstawie art. 153 tejże ustawy park krajobrazowy utworzony przed dniem wejścia w życie ustawy stał się parkiem krajobrazowym w rozumieniu niniejszej ustawy.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1

Opis granicy Parku Krajobrazowego "Pojezierze Łęczyńskie"

Część północna

Od miejsca gdzie stoi krzyż na północnym skraju wsi Maśluchy granica biegnie zachodnim skrajem szosy przez wieś 1100 m na południe, następnie wzdłuż przecinającej szosę linii wysokiego napięcia 1300 m na północny zachód do przecięcia z drogą Uścimów Nowy - Uścimów Stary. Dalej, kilkakrotnie skręcając, drogą gruntową wzdłuż zarośli i torfianek okalających od południa i zachodu jeziora Uścimowskie i Głębokie. Stąd 1 km szosą przez wieś Głębokie w kierunku wschodnim i północno-wschodnim, na 100 m przed wyraźnym skretem szosy w prawo granica Parku odbija od szosy w lewo kierując się połą drogą na północ i północny wschód od jeziora Czarne, potem groblami wzdłuż zachodniej granicy kompleksu stawów do szkoły na wschodnim skraju wsi Jedlanka. Stąd drogą 1100 m na wschód przez łąki a potem przez las Choina do zabudowań PGR, od których tą drogą prowadzi przez 250 m na północ, do przecięcia z drogą Jedlanka Stara - Podlaś. Dalej granica parku biegnie rowem melioracyjnym na północny zachód ok. 600 m, potem skręca wzdłuż bocznego rowu na zachód, by po 100 m wzdłuż kolejnego rowu skręcić na północ i po 500 m osiągnąć brzeg Lasów Parczewskich. Następnie podąża skrajem lasu w kierunku zachodnim 1 km, południowo-zachodnim - 500 m, północno-zachodnim - 1 km i znów południowo-zachodnim - 300 m i dochodzi do szosy Jedlanka Stara - Rudka. Szosa ta, a wraz z nią granica Parku, przecina rzekę Bobrówkę, dochodzi do szkoły we wsi Rudka, a dalej po 250 m na południe dociera do zabudowań wsi Rudka. Następnie drogą przez wieś granica kieruje się na północny zachód. Po 250 m osiąga skraj lasu i biegnie nim na południowy zachód przez ponad 1500 m, dociera do bagien przy północno-wschodnim brzegu jeziora Miejskiego i wchodzi na ścieżkę otaczającą jezioro, którą dochodzi do szosy Ostrów Lubelski - Jedlanka. Dalej granica przebiega w kierunku północno-zachodnim. Prowadzi wzdłuż rowu melioracyjnego ok. 1100 m, i przecinając drogę Ostrów Lubelski-Gościńiec dociera do skraju lasu i jego brzegiem biegnie ok. 600 m, następnie skręca na północny-wschód by iść drogą wśród łąk przez 400 m do skraju następnego lasu. Trzymając się ściany tego lasu zmienia kierunek na północno - zachodni, po przebyciu 1200 m dochodzi do drogi Ostrów Lubelski-Bójki. Drogą tą podąża na północ do wsi Bójki. Obejmuje wieś od zachodu idąc granicą między łąkami, a zabudową, po czym dociera do Lasów Parczewskich. Na ich skraju granica Parku skręca na wschód wzdłuż śródleśnego niewielkiego wału ziemnego i dochodzi do brzegu torfowiska otaczającego jezioro Czarne Gościńskie. Po opuszczeniu okolic jeziora, na odcinku ok. 20 km, prowadzi śródleśnymi drogami przez Lasy Parczewskie, wzdłuż łąk Ochoża i przez rejon jeziora Skomielno po drogę Maśluchy Orzechów Stary (na tym odcinku przebieg granicy Parku pokrywa się z przebiegiem granicy

administracyjnej gminy Uścimów z gminami Parczew, Dębowa Kłoda i Sosnowica). Tu granica Parku oddziela się od granicy gminy Uścimów kierując się na zachód, w drogę Maśluchy-Orzechów Stary i po 3300 m dochodzi do krzyża stojącego na skraju wsi Maśluchy stanowiącego początek opisu granic północnej części Parku.

Część południowa

Opis granicy południowej części Parku rozpoczyna się w rejonie Wólki Nadrybskiej w miejscu przecięcia się kanału Bogdanka Wola Wereszczyńska z Piwonią Dolną. Stąd granica Parku biegnie, zgodnie z granicą administracyjną gminy Uścimów, w górę Piwonii najpierw 100 m na wschód, potem na południe, następnie rowem melioracyjnym około 150 m na wschód i 170 m na południe, docierając do szosy Garbatówka - Nadrybie. W tym miejscu granica Parku opuszcza granicę gminy i skręca wraz z szosą na zachód. Po 2 km szosą granica przecina kanał Bogdanka - Wola Wereszczyńska, po czym skręca na północ i po kolejnych 2 km dociera do miejscowości Kaniwola. Następnie drogą polną 500 m na północny zachód do skraju lasu. Stąd rowem melioracyjnym wzdłuż brzegu lasu 1250 m na południowy zachód, następnie 950 m na północny zachód i 1500 m znów na południowy zachód do grupy torfowisk na "Niedźwiedzich Łąkach". Granica Parku przecina "Niedźwiedzie Łąki" wzdłuż rowu melioracyjnego, dociera od skraju przeciwnego lasu (Las Brzeziński) i skręcając na zachód przecina go wzdłuż śródlęsnej drogi, docierając do szosy Dratów - Rogózno. Szosą tą podąża 500 m na północ, następnie skręca polną drogą na zachód i po 1050 m dociera do południowego skraju przysiółka Jabłonka. Stąd idzie 300 m na północ do miejsca, gdzie zakręca linia wysokiego napięcia, następnie 750 m na zachód drogą wzdłuż tej linii do Kanału Wieprz - Krzna. Przecina Kanał i skręca na północ. Biegnie zachodnim brzegiem zarośniętego oczka wodnego, z którego wypływa Tyśmienica. Następnie wzdłuż wyprostowanego koryta Tyśmienicy podąża 1100 m na północny zachód, potem, także wzdłuż rzeki, 750 m na zachód. Za stacją transformatorową skręca na północ i biegnie 1800 m drogą gruntową wzdłuż jeziora Krzczeń, a potem 550 m rowem melioracyjnym u podnóża wału otaczającego jezioro. Po minięciu jeziora skręca na północny zachód i dalej rowem melioracyjnym dochodzi do pól dawnego PGR. Tu granicę poprowadzono wzdłuż skraju dawnego lasu. Obecnie linia ta jest wśród pól niemal nieuchwytna. Granica dociera nią do wsi Krasne-Ryczka, następnie biegnie wzdłuż wsi, po południowo - zachodniej stronie ciągu zabudowań, następnie drogą gruntową 750 m na północ - do stawów Morawczyńskich. Tu idzie zachodnimi i północnymi groblami stawów i dociera do szosy Krasne - Maśluchy. Drogą tą podąża 750 m na północny wschód, następnie skręca w polną drogę na wschód, mija od strony północnej otoczoną krzewami grupę torfowisk i od strony wschodniej małe jezioro przy rzece Bobrówce (obecnie całkowicie zarośnięte), następnie kieruje się w górę Bobrówki na południowo- wschód i po 2,5 km dociera do Kanału Wieprz - Krzna. Kanałem idzie 250 m na południe, a potem skręca wzdłuż rowu melioracyjnego na wschód, w las. Po 250 m dociera do śródlęsnej drogi, która po ok.300 m dociera do granicy administracyjnej gminy Ludwin, a po dalszych 750 m dochodzi, wraz z granicą gminy, do Kol. Orzechów (od tego miejsca aż do północnego skraju wsi Wólka Nadrybska granica południowej części Parku pokrywa się najpierw z granicą gminy Ludwin, a potem gminy Puchaczów). Dalej granica utrzymuje kierunek południowo wschodni i po 600 m przecina szosę Dratów - Orzechów Nowy. Po dalszych 500 m granica Parku zmienia kierunek na północno-wschodni i po 2,5 km wschodnim skrajem oddziałów 16 i 17 dochodzi do zachodniego brzegu jeziora Zagłębcze, okrąża jezioro od północy i dochodzi do lasu przylegającego do ośrodka rekreacyjnego na wschodnim brzegu jeziora. Stąd prowadzi w linii prostej w kierunku południowo wschodnim 1,9 km przez łąki, a następnie brzegiem lasu. Po dotarciu do "Uroczyska Piwonii" granica Parku skręca na południowy zachód i idzie wzdłuż rowu melioracyjnego linią łamaną, odgraniczając pola wsi Jagodno od kompleksu łąk, torfowisk i zarośli "Uroczyska Piwonii". Po 1,5 km znów skręca na południowy wschód i wzdłuż rowu melioracyjnego, po przebyciu dalszych 2 km, dochodzi do koryta Piwonii Dolnej. Następnie idzie 400 m w górę rzeki i na mostku skręca na wschód, w polną drogę wiodącą na skraj wsi Załucze Stare. Stąd idzie polną drogą w kierunku południowo-wschodnim i osiąga "Uroczysko Chmieliska". Na uroczysku droga się kończy. Granica przecina łąki i zarośla w kierunku południowo-zachodnim, a po 500 m osiąga brzeg jeziora Uściwierz. Przecina taflę jeziora w linii prostej w kierunku południowo - wschodnim. Na przeciwnym brzegu jeziora idzie dalej 350 m w tym samym kierunku, przez przybrzeżne zakrzaczone torfowiska, po czym zmienia kierunek na zachodni. Po dalszych 350 m skręca w kierunku południowym, opuszcza torfowiska i granicą między łąką oraz polami dochodzi do kanału Bogdanka - Wola Wereszczyńska. Po 500 m dochodzi do punktu przecięcia się

kanalu Bogdanka - Wola Wereszczyńska z korytem Piwonii. Tu granica południowej części Parku zamyka się.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

Opis granicy otuliny Parku Krajobrazowego "Pojezierze Łęczyńskie"

Od miejscowości Kaniwola granica biegnie szosą w kierunku zachodnim, przechodzi przez las Brzezinki, stąd 2 km drogą gruntową na południowy zachód do miejscowości Dratów. Tu przecina drogę i zachowując ten sam kierunek przez 150 m, skręca na południowy wschód i biegnie równoległe do Kanału Wieprz - Krzna przez 2,5 km. Potem skręca na zachód i po 200 m na południe, po następnych 400 m znowu na zachód i dochodzi do Kanału Wieprz - Krzna. Wzdłuż kanału granica przebiega przez ok. 620 m, następnie przecina go by drogą gruntową przejść ok. 600 m, po czym skręca w kierunku południowo-wschodnim na obrzeża torfowisk i po ok. 500 m dochodzi do rowu, wzdłuż którego biegnie przez ok. 400 m. Następnie skręca na południe, omija torfianki i dochodzi znowu do tego samego rowu. Odchodzi od rowu wśród podmokłych łąk i dalej generalnie przebiega w kierunku północno-zachodnim, aby po ok. 1200 m zetknąć się z innym rowem w okolicach Kol. Plebania, wzdłuż którego dochodzi do szosy Łęczna - Ludwin. Dalej idzie wzdłuż tej szosy na północ 2 km, po ominięciu ciągu zabudowań Ludwina granica skręca w kierunku północno-zachodnim, dochodzi do rowu melioracyjnego, który wiedzie ją aż do skraju lasu otaczającego jezioro Mytycze od południowej strony. Idąc brzegiem tego lasu dochodzi do jeziora Mytycze. Osiągnąwszy jego zachodni brzeg, oddala się w kierunku północno-zachodnim, wiodąc przez 1,2 km polną drogą do szosy Wólka Kijańska Stara - Rozkopaczew. Skręca wraz z tą szosą na północny-wschód. Po przejściu ok. 1,5 km, przed wsią Rozkopaczew, granica kieruje się, wzdłuż rowu melioracyjnego, na południowy - wschód - 250 m, potem na północny wschód - 250 m, na wschód - 400 m, wreszcie na południe - 300 m, po czym polną drogą zmierza na wschód, aż do szosy na południowym skraju Rozkopaczewa. Następnie kieruje się na północ wzdłuż tej szosy i po 800 m dochodzi do rowu melioracyjnego. Podąża wzdłuż rowu w kierunku północnym 3,5 km, potem na wschód 600 m, na północny wschód 700 m, następnie na zachód 500 m, aż do zabudowań wsi Kolechowice. Omija je po ich wschodniej stronie na północ od wsi, znów idzie wzdłuż rowu melioracyjnego ciągle utrzymując ten sam kierunek aż do wsi Jamy. Omija wieś po wschodniej stronie zabudowań, za ostatnimi zabudowaniami zmienia kierunek z północnego na wschodni i podąża południowym brzegiem kompleksu stawów, by dojść do rzeki Tyśmienicy i skręcić wraz z nią na północ. Lewym brzegiem rzeki granica dochodzi do skraju Lasów Parczewskich. Tu łączy się z granicą północnej części Parku. W miejscu, gdzie granica północnej części Parku dochodzi do drogi Maśluchy - Orzechów Stary, granica otuliny oddziela się od granicy Parku i podąża generalnie w kierunku południowym, wzdłuż granicy administracyjnej gminy Uścimów, aż do miejsca, gdzie zbiegają się granice gmin Uścimów, Ludwin i Sosnowica. Tu granica otuliny łączy się z granicą południowej części Parku.